

15. júla 2023

Meditačný obsah č. 199

Rozlišovanie medzi éterickými silami a medzi predsa len veľmi odlišne pôsobiacimi bytostnými astrálnymi účinnými sférami momentálne nemá pre meditáciu ešte veľký zmysel. Ten, kto cvičí meditáciu, by mal vedieť aspoň to, že všetky nízke formy žiadostivosti, ktoré ponúkajú rýchly a márnivo povrchný prístup k objektu pozorovania, prichádzajú prostredníctvom vlastného astrálneho tela, ktoré je možné označiť aj ako telo žiadostí. Predstavujú zábranu a potrebujú, aby boli usporiadané a prekonané. V zásade ale musí cvičiaci sledovať cieľ, aby meditácia bola dôstojná. Rád by napríklad objavil narastajúci cit pre pojem éterických síl a dosiahol pravdivé citové vnemy s prvými jemnými poznatkami. Dôstojný cieľ sa preto nesmie zameniť za nízke túžby.

Skutočnosť, že napríklad éterické sily v prírode alebo aj v dobrom obsahu textu nie sú pre ľudí vnímateľné, alebo sa nedajú cítiť, spočíva v žiadostivostiach, ktoré cvičiaci nevyhnutne so sebou nesie a zmyslami ich projektuje na objekty. Z tohto dôvodu sú éterické sily v prírode zakliate, sú akoby uzamknuté a rastliny, stromy a lúky už nie sú tak plné života a krásne idyllické, ako by mohli byť. Okrem toho aj geoinžinierstvo celkom významne priškrcuje éterické sily, pretože ovplyvňuje kvalitu svetla a sťažuje oku voľný prístup k objektom sveta.

Nasledovná meditačná veta má sprevádzať tento týždeň:

Narastajúca morálnosť tvorí duchovnú substanciu a jadro duše každého jedného človeka.

V prvom rade táto veta je zameraná veľmi zjednodušene a bez ďalšieho objasnenia. Mali by ste ju vedieť presne spamäti slovami citovať, aby vám utkvela v mysli ako univerzálne pravidlo života. Keď niekto medituje, tak morálnosť musí v človeku narastať – a to je skutočne záväzný imperatív. Cvičiaci by mal pre vedomie tejto vety dostatočne preskúmať celkom jednoduchý rozdiel medzi moralizovaním a skutočnou morálkou. „Čo je to morálnosť v zmysle duchovnej substance?“, nevyhnutne si kladieme otázku a zároveň prichádza na um prirovnanie k tak

negatívne pôsobiacemu moralizovaniu, ktoré zrejme nepredstavuje nič iné, ako neprítomnosť mravnej jasnosti a substance.

Táto veta má pre toho, kto začína so spirituálnou cestou, veľký význam. Ale práve u toho, kto je dlhšiu dobu v školení, má sprevádzať koncentráciu so zvláštnym jemnocitom, rozvážnosťou a hlbokým sebakritickým sebaužívaním. Práve po dlhšom trvaní školenia si mnohí myslia, že sú „dobře založení v duchu“, ale predsa len prehliadajú, skutočnú a danú realitu vo vlastnom usporiadaní a postoji ja.

Zdroje na prehliabie:

1. V článku „Individuálna a slobodná spiritualita a jej význam pre právny život“ na stránke Heinza Grilla:

<https://heinz-grill.de/spiritualitaet-rechtsprechung/>

je vysvetľovaný rozdiel medzi morálnosťou a moralizovaním vo vzťahu k právnemu systému ... odseky s podnadpisom „Právny systém medzi morálnosťou a moralizovaním.“

2. „Musíme citom vnímať, že v morálke máme niečo, čo je samé sebou pravdou. Základná charakteristika všetkých morálnych impulzov je, že sú samy osebe pravdivé a vonkajšie okolnosti k tomu už ničím viac nedokážu prispieť, ak má byť nejaký čin charakterizovaný ako morálny alebo nemorálny.“ Rudolf Steiner: GA 143, Zážitky nadzmyslovosti. Tri cesty duše ku Kristu. s.43

[meditácia č. 198](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č. 200](#)